

Reserv för reserven.

Detta är en historia som hände den 21 och 22 i denna månad, för ett halvt sekel sedan. En fredagskväll vid niotiden ringde telefonen. Jag som då bodde hemma hos mina föräldrar, undrade vem som ringde så sen, det var inte så vanligt på den tiden. Jag gick och svarade, det var sotan i telefonen. Det kom en blixtnabb fråga. – Vad gör Du i helgen? Jag blev något överrumplad och svarade, - ingen särskilt vad jag vet. Då kom nästa fråga lika blixtnabbt. IFK Sävsjö juniorlag ska springa SM, i budkavleorientering och det behövs en reserv, för att en ordinarie som ska göra FN tjänst får inte permission för att delta. Den först tillfrågade reserven kunde inte, av vilken anledning vet jag inte. Så nu gick frågan till mig. Jag hade en liten överläggning med mina föräldrar. Svarade sedan sotan, att jag hänger med. Bra blev svaret, jag kommer i morgon förmiddag och hämtar dig.

På lördagsförmiddagen kommer sotan i sin blåa folkabagge, han hade en sådan då. Med i bilen var även en som tidigare var min klasskamrat, han bor numera i våran östliga grannstad och en som numera bor i samhället strax norr om Sävsjö. Han har på senare tid börjat springa veteranorienteringar.

Färden går syd-väst ut mot Pär å Kersti stad. Dit var det en grusväg som alltid var gropig. Sotan sa att här skall man alltid köra fort för då kör man över alla gropar eller köra sakta så bilen följer med alla håligheter. Kör man normalt så studsar bara bilen fram. Vilket körsätt det blev, kommer jag inte ihåg.

Väl framme i dåtidens cykelstad Monark blev det att inkvartera oss på societetsrestaurangen. Det låter fint, men det var inte så märkvärdigt. Sotan lämnade mig och han som skulle springa sista sträckan. Sedan åker han iväg tillsammans med första sträckans löpare som skall springa på natten. På den tiden började alltid tävlingen med en förta sträckans löpare springer på natten. Därefter är det omstart på söndagsförmiddagen, efter hur det har gått på natten.

Vi två som springer på söndagen tog en promenad på stan, men det var inte mycket att se så här i slutet av oktober. Så det blev att gå tillbaks till restaurangen för att försöka sova.

På söndagsmorgonen när jag äter frukost. Alla sitter tysta, det var en nervöspänning, ingen visste hur det har gått på natten. Plötsligt öppnas dörren, in rusar en person, sticker upp huvudet, Det var sotan som tittar sig omkring, ser mig och kommer fram och säger. – Det har gått mycket bra för våran första sträckas löpare. Hur bra då frågar jag lite nervöst och tappar en bit av ett ägg som jag har på en liten sked i havregrynsgröten. Det skvätter på de andra som sitter runt bordet. Jag blir nog lite röd i ansiktet, det var retfullt och skämmigt. Så farligt är det inte sägen han. Hur det har gått får du sen när du kommer till startplatsen. Det var väl med tanke på att jag inte skulle veta mer än de andra tävlande. Sedan gick han lika fort som han kom. Det var bara att fortsätta äta.

Därefter blev det att hoppa in i bussar. Vi som springer andra sträckan åker i två bussar, det är 103 lag. De som springer tredje sträckan åker två andra bussar. Min start är inte på samma plats som växel till tredje sträckan.

Väl framme på startplatsen konstaterar jag att IFK Sävsjö ligger på 29:e plats, 14 minuter från täten. Starten är så kallad jaktstart, man startar med den tid man är efter ledande lag. Kartan är inte som dagens moderna kartor, utan en svartvit backstreckskarta i skala 1:50000. Jag bestämde mig för att ta säkra vägval. Jag blev ganska ensam, det gick bra hela tiden, inga större misstag, Jag hade inte en

aning hur jag ligger till. När jag närmar mig målen, hör jag speakern som var ganska på hugget, det har kanske gått bra. I åskådarledet är den omigen någon som sträcker på sig extra, joho det är sotan. Jag han inte mer än skicka iväg sista sträckans löpare så är han hos mig. Vad har Du gjort, blir en fråga. Jag blev fundersam. Du har fört upp laget till 21:a plats. Det var mycket roligt. Jag fick beröm av sekreteraren i Smålands Orienteringsförbund.

Sotan sa att jag inte får duscha och byta om här. Det var bara att hämta sin väska, så det var bara att lyda. Han sa till mig, hoppa in i bilen. Vi skall omgående åka till målet, som är på en annan plats, för han vill vara där fortast möjligt och se hur det går på tredje sträckan. Där kan du duscha. Vi hade bara åkt halvvägs så stannade han, för han ville veta hur jag hade sprungit. Han kunde inte styra sig längre, ville se på kartan som jag hade fått behålla. Det var bara på en sträcka som han hade synpunkter. Så bra det av vidare till slutmålen. Väl framme där försvinner han. Jag tar min väska med ombyteskläder och duschar.

Så får jag höra att vi hade avancerat till 19:de plats efter halva sträckan. Men det blev en bom för honom på slutet, så vi blev 26:e lag. Av Smålandslagen blev vi näst bäst, av 12 lag. Vi var alla fyra mycket nöjda. Sotan styr den lilla blå folkabaggen hem igen.

Reserven för reserven